

РЕШЕНИЕ

№ 86

гр. Варна, 01.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ, в закрито заседание на първи юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Румяна Панталеева

Членове: Росица Ант. Тончева

Десислава Ст. Сапунджиева

като разгледа докладваното от Десислава Ст. Сапунджиева Въззивно частно наказателно дело № 20223000600156 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на [чл.48](#), вр. [чл.44](#), ал.9 от ЗЕЕЗА.

С решение №32 от 20.05.2022г. Окръжен съд гр.Шумен е отказал за изпълни две ЕЗА издадени от Заместник държавен прокурор на Държавна прокуратура към съда в Равена, Италия за предаване на лицето Р. АСП. Ч. за изтърпяване на наказание „лишаване от свобода“ и глоба по съвкупност от наложени наказания, като е приел да се приведе в изпълнение от Шуменска окръжна прокуратура оставащата част от наказанието, в размер на пет години пет месеца и единадесет дни „лишаване от свобода“ и глоба от 2600евро. Със същото решение е потвърдена мярката за неотклонение «задържане под стража» до привеждане в изпълнение на наказанието «лишаване от свобода».

Против решението на съда в частта на определената мярка за неотклонение «задържане под стража» е постъпила частна жалба от исканото лице Ч., чрез защитника му адв.С.Т.. В жалбата се поддържа, че са налице основанията за определяне на различна мярка за неотклонение с оглед липсата на опасност от укриване или извършване на престъпление, за което се излагат съображения.Сочат се и семейни причина за изменение на наложената мярка.

Настоящият състав, след като прецени събраните по делото доказателства, обсъди изложените в жалбата съображения и служебно провери правилността на решението на Окръжен съд гр.Шумен в атакуваната му част, намери следното:

След постановяване на решението си по [чл.44](#), ал.8 от ЗЕЕЗА,

съобразно императива на чл.44, ал.9 от ЗЕЕЗА, първостепенният съд служебно се е произнесъл по мярката за неотклонение на поисканото за предаване лице, като е потвърдил взетата мярка „задържане под стража“, която да се изпълнява до приключване на процедурата по привеждане в изпълнение на наказанието „лишаване от свобода“. Тук следва да се отбележи, че съгласно чл.44, ал.9 от ЗЕЕЗА, съдът е следвало да се произнесе по мярката за неотклонение с определение, след вземане на окончателното решение по ал.8 на чл.44 от ЗЕЕЗА, тъй като същата има различно предназначение от наложената по чл.43, ал.3 от ЗЕЕЗА.

Преди да пристъпи към обсъждане на претенцията по същество, настоящия състав намери за необходимо да отбележи, че така депозираната жалба против решението на Окръжен съд гр.Шумен в частта му, в която по отношение на исканото лице е потвърдена мярка за неотклонение "Задържане под стража", е процесуално допустима и следва да бъде разгледана от въззивната инстанция. Окончателният характер на решението по същество на искането за предаване не може да ограничи възможността на фактически задържаното лице да упражни правото си на съдебен контрол по отношение на така взетата му мярка за неотклонение. Съгласно императивната разпоредба на чл.5, т.4 от ЕКЗПЧ, всеки арестуван или лишен от свобода има право да обжалва законосъобразността на своето задържане в съда. Двуйнстанционността на производствата по вземане, респ. проверка законността на задържането под стража, е последователно изведен принцип в НПК / чл. 64, ал. 6, чл. 65, ал. 7, чл. 270, ал. 4, чл. 309, ал. 6 от НПК /. Съблюдавайки установения европейски стандарт във връзка с правото на свобода и сигурност, както и с наложилата се практика на вътрешното правоприлагане по въпросите, касаещи вземането и упражняването на контрол върху задържането, вкл. фактическото такова, съдът намери, че в частта му относно потвърждаване на мярка за неотклонение «задържане под стража», решението на Окръжен съд гр.Шумен следва да подлежи на въззивен контрол, независимо от обстоятелството, че процедурата за отказ от изпълнение на ЕЗА и приемане да се приведе в изпълнение наказанието „лишаване от свобода“ приключва с решение на първоинстанционния съд, което е окончателно, тъй като не е атакувано с жалба или протест.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

След внимателна преценка на приобщените по делото доказателства, настоящия състав намира, че правилно и законосъобразно Окръжен съд Шумен е потвърдил по отношение на Ч. мярката за неотклонение «задържане под стража». Целта на определяне на мярката по чл.44, ал.9 от ЗЕЕЗА е да бъде обезпечено привеждането в изпълнение на наложеното наказание „лишаване от свобода“.

В конкретния случай, по реда на чл.43, ал.3 от ЗЕЕЗА с определение №123 от 16.05.2022г. на ШОС, по отношение на Ч. е била взета мярка за неотклонение «задържане под стража». Целта на така определената мярка за

неотклонение е била да се осигури участието на лицето в производството по предаването му на молещата държава. Приключването на това производство с решение на първоинстанционния съд по чл.44,ал.8 във вр. с чл.40,ал.1,т.4 от ЗЕЕЗА несъмнено е ново обстоятелство, което следва да бъде съобразено и съблюдавайки императива, прогласен с чл.44, ал.9 от ЗЕЕЗА, правилно съдът е потвърдил по отношение на исканото лице мярка за неотклонение "Задържане под стража".

Няма спор, че Ч. не се е укривал, като е участвал в проведеното наказателно производство и е търпял наложените му мерки за неотклонение в Италия. Вземането на обжалваната мярка не е предпоставено от някакво негово неблагоприятно процесуално поведение. Смисълът и целта на мярката по чл.44, ал.9 от ЗЕЕЗА е да се предотврати укриването на поисканото лице, което да доведе до осуетяване на процедурата по привеждане в изпълнение на наказанието „лишаване от свобода“. За да обоснове извода си за необходимост от задържане на лицето, настоящият състав взе предвид тежестта на извършените престъпления и размера на наложените наказания „лишаване от свобода“. Осуетяване на провеждането в изпълнение на наказанието не може да бъде изключено въпреки декларираното от Ч. желание да търпи наказанието в България. Изводът за наличие на реална, а не хипотетична опасност от укриване на лицето не се опровергава от факта, че Ч. като български гражданин е с установена самоличност и с постоянно местоживееене на територията на страната на адрес, на който е надлежно регистриран. Неоснователни и неотносими към настоящото производство са доводите на защитата, касаещи важни семейни причини. Според съда обжалваната мярка ще изпълни в пълнота и целите по чл.57 от НПК.

По изложените мотиви настоящият състав намира, че решението на Окръжен съд гр.Шумен в частта му, с която по отношение на поисканото за предаване лице Р. АСП. Ч. е потвърдена мярка за неотклонение «задържане под стража» е правилно и законосъобразно, и като такова следва да бъде потвърдено.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 32 от 20.05.2022г. на Окръжен съд гр.-Шумен в ЧАСТТА, с която на основание чл. 44, ал. 9 от ЗЕЕЗА по отношение на Р. АСП. Ч. е взета мярка за неотклонение "задържане под стража" до привеждане в изпълнение на наказанието „лишаване от свобода".

В останалата част решението е влязло в законна сила.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____